

מ"ת 2303/05/14 - מדינת ישראל נגד ירון כהן (עציר)

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 2303-05-14 מדינת ישראל נ' כהן(עציר)
תיק חיצוני: 6-0101-41112-2014

בפני מבקשים נגד משיבים	כב' השופט אביטל חן
מדינת ישראל	
ירון כהן (עציר)	

החלטה

בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים, לאחר שהוגש נגדו כתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות איומים ונסיבות מחשידות בכוונת גניבה ופשע (שתי עבירות).

כתב האישום הוגש גם נגד שותפו של המשיב למעשים, מר כפיר ששון, כאשר זה הואשם גם בעבירה של החזקת סכין.

בהחלטה שניתנה ביום 12/5/14 בעניינו של מר ששון, קבעתי קיומן של ראיות לכאורה בהתבסס בין היתר על תקליטור שהוגש לבית המשפט, המתעד את שהתרחש בערב האירוע, הודעת המתלונן במשטרה, הודעותיו של מר ששון במשטרה, דוח עיקוב אחר המשיב שבפני והודעתו של השוטר בזזאו בלנך.

אני מפנה לנימוקי ההחלטה בתיק מ"ת 41964-04-14 הרלבנטיים גם למשיב שבפני ואציין לחובתו של המשיב שבפני, כי בחר לשתוק בחקירה במשטרה, בנוגע לתיק הנדון.

בקצרה ייאמר כי ההתרשמות שנוצרה ושנכונה גם לגבי המשיב שבפני היא שנוכחותו במקום לא היתה תמימה וניכר כי לא הגיע לרכוש מוצרים בקיוסק. המשיב שוטט בקיוסק בתנועות עצבניות ובתנועת גוף מאיימת, כאשר מדי פעם פנה אל המתלונן ודיבר עמו בתנועות גוף היכולות להתפרש כאיום.

כפי שקבעתי בהחלטה האמורה, אין לדעת מה תוכן הדברים שהושמעו כלפי המתלונן, אך ניתן לקבוע כי מדובר בהתנהגות היכולה לעורר מורא אצל אדם מן הישוב בנסיבות הענין, עם זאת מהתרשמתי מהתקליטור, ספק בעיני כי התנהלותו של המשיב שבפני מקימה עבירה של איומים, שכן הלכה היא כי לצורך הרשעה בעבירת איומים, צריך האיום

להיות רציני, ממשי וקונקרטי, על מנת שישתכלל לעבירת איומים, דבר שאינו עולה מהתקליטור ומהודעתו של המתלונן.

באשר לעבירות שעניינן נסיבות מחשידות בכוונת גניבה או פשע והן באשר לעבירת האיומים קבעתי כי חומר הראיות שהוצג בכללו, אינו בעוצמה גבוהה מאד.

בנסיבות הענין, אני קובע איפא קיומן של ראיות לכאורה נגד המשיב שבפני, אם כי קיימת חולשה בראיות.

הצנת חומר חסוי לעיונו של בית המשפט

בדין שהתקיים בפני ביום 11/5/14 עתרה המבקשת להגשת חומר חסוי וזאת לצורך ביסוס עילת מעצר שעניינה מסוכנותו של המשיב. לתמיכה בבקשתה, הפנתה המבקשת לפסיקת בית המשפט העליון.

מנגד, טען ב"כ המשיב כי אין להסתמך על הפסיקה שהוגשה מטעם המבקשת, שכן אין מדובר בהחלטות שניתנו על ידי דן יחיד ואינן מהוות הלכה מחייבת.

לאחר עיון בפסיקה הנוהגת ראיתי לקבוע לאשר הגשת חומר חסוי לעיונו של בית המשפט, לצורך בחינת עילת המסוכנות נגד המשיב, וזאת מהנימוקים הבאים:

בשלב בו אנו מצויים, קרי, בבקשה למעצר עד תום ההליכים, המוגש בד בבד עם הגשת כתב האישום, עומדת למשיב הזכות לעיין ולהעתיק בחומר החקירה, מכוח סעיף 74 לחסד"פ.

בשלב זה, חומר הראיות באמצעותו מבקשת התביעה להוכיח את עובדות כתב האישום, מוגש לבית המשפט במלואו, חשוף בפני הנאשם, ועליו סומכים הצדדים טענותיהם.

עם זאת, בהתאם להלכה הפסוקה, בשלב הבקשה למעצר עד תום ההליכים אין מניעה להגיש לבית השפט חומר חסוי, ובלבד שמטרתו הוכחת עילת מעצר.

בענין זה אני מפנה לפסיקתו של כב' השופט י' קדמי בספרו "על סדר הדין בפלילים חלק א' הליכים שלפני משפט א'", עמוד 254:

"אין מניעה להגיש גם בשלב זה חומר חסוי; ובלבד שמדובר במידע רלוונטי למעצר, שאינו קשור במישרין להוכחת האשמה"

בנוסף, בבש"פ 2875/01 איאד מוגרבי נגד מדינת ישראל, שניתן במותב תלתא, אשר דן בערר על החלטה לעיין

בחומר חסוי בדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים, אישר בית המשפט את החלטת בית המשפט המחוזי לעיין בחומר חסוי. וכך נפסק:

"השאלה אם ניתן להגיש חומר חסוי לעיונו של בית-המשפט בשלב שלאחר הגשת כתב-אישום, בעת שנדונה שאלת המעצר עד תום ההליכים, כבר נדונה בפסיקתו של בית משפט זה אך לא זכתה למענה אחיד. בבש"פ 597/93 מדינת ישראל נ' אבוטבול [1], בעמ' 344 קבע השופט בך, כי:

"אמנם אין התביעה רשאית להגיש לשופט, לאחר הגשת כתב האישום, חומר לעיונו הבלעדי (אלא במסגרת דיון בתוקפו של צו חסיון חתום על-ידי שר), כאשר חומר זה מתייחס במישרין לעבירות המיוחסות לנאשם. אולם אין כלל זה תופס ביחס למידע שהוא רלוואנטי לעניין מעצרו הנמשך של הנאשם ואשר אינו קשור במישרין להוכחת העבירות עצמן... מובן שבהחליטו לעיין בחומר חסוי כאמור ובקובעו את משקלו הראייתי ייקח בית המשפט בחשבון, שלא ניתנה אפשרות לנאשם ולבא-כוחו להתייחס למידע זה..."

גם בפסיקות מאוחרות יותר, נהגו בתי המשפט לאשר עיון בחומר חסוי בשלב הבקשה למעצר עד תום ההליכים ככל שזה נדרש לשם בחינת קיומה של עילת מעצר.

בבש"פ 6552/05 עבידאת נגד מדינת ישראל, מפי כב' השופטת א' פרוקצ'יה, נפסק:

"דברי ב"כ המדינה בקשה להציג חומר חסוי לענין עילת מעצר בגין מסוכנות העוררים. באי כח העוררים התנגדו להגשת חומר זה. החלטתי לקבל את החומר החסוי לעיון בהקשר להיבט עילות המעצר בלבד, לאור הלכה פסוקה מן העבר אשר הכירה בפרקטיקה זו, כל עוד היא מוגבלת לעילות מעצר להבדיל מאשר לביסוס העבירות נשוא כתב האישום, לגופן. החומר החסוי התקבל כאמור תוך מודעות לכלל לפיו ערכו הראייתי מושפע מן העובדה כי לצד שכנגד לא ניתנה האפשרות לעיין בו ולהתייחס אליו"

וכן בבש"פ 1046/10 חאלד חטיב נ' מדינת ישראל, אף הוא מפי כב' השופטת א' פרוקצ'יה:

"מעבר לכך, יש לזכור כי אנו עוסקים בהליך מעצר עד תום ההליכים. בהקשר זה, חומר מודיעיני עשוי לשמש לצורך הערכת עילות המעצר בלבד, ולא כנדבך ראייתי מהותי הנוגע למידת מעורבות הנאשם בעבירות המיוחסות לו"

בבש"פ 5561/12 מדינת ישראל נגד אריה שירזי, שניתן ביום 31/7/12 אשר דן בין היתר בשאלה, האם ניתן להגיש לבית המשפט חומר חסוי לצורך ביסוס עילת מעצר בגין שיבוש הליכים או מסוכנות:

"במישור העקרוני, לאחר הגשת כתב האישום ניתן להגיש לעיון השופט ראיות חסויות במהלך המשפט רק אם הן מוגנות על ידי תעודת חיסיון. זאת על פי ההסדר הקבוע בסעיפים 44-46 לפקודת הראיות. ברי כי מסלול זה איננו רלבנטי לענייננו, שכן לא הוצאה תעודת חיסיון שכזו, ועסקינן בבקשה למעצר ולא בשמיעת ראיות. ברם, לצד המסלול שמתווה פקודת הראיות, נקבע בפסיקה כי ניתן להגיש חומר חסוי במסגרת בקשה למעצר

אם המידע הכלול בו רלוואנטי רק לעניין מעצרו של הנאשם, ואיננו קשור במישרין להוכחת העבירות עצמן...מבחינה אנליטית, מסקנה זו אפשרית כי החומר החסוי לא נועד לחזק את האישומים גופם. לו כך היה המצב - היה על המדינה להגיש תעודת חיסיון. אולם המטרה היא לבסס את עילת המעצר. "

כב' השופט הנדל מוסיף ומביא נימוק נוסף לקביעתו כי אין מניעה להגשת חומר חסוי לצורך ביסוס עילות המעצר הנידונות:

"סיבה נוספת היא שלא נדרש ראיות לכאורה להוכחת האשמה, אלא די בקיומו של "יסוד סביר לחשש", כלשון החוק. מבחן זה מוריד את הרף הראייתי, ומרחיב את החומר הגלוי והלא-גלוי שהינו קביל בכדי לבסס עילת מעצר."

דברים אלו נכונים גם לענייננו. לשם הוכחת מסוכנותו של המשיב די ב"יסוד סביר לחשש" שהנאשם יסכן בטחונו של אדם או את בטחון הציבור. מדובר ברף ראייתי נמוך מ"ראיות לכאורה", לענין המסוכנות, ולפיכך, הינו מאפשר גם הסתמכות על חומר ראיות חסוי, תוך התייחסות זהירה אל החומר, כמתחייב מהעובדה שלא נחשף בפני הצד השני.

לאור הנימוקים שהובאו, קבעתי קיומן של ראיות לכאורה, ואאפשר להגיש את החומר החסוי לעיונו של בית המשפט, לצורך בחינת עילת מעצר הנגזרת ממסוכנותו של המשיב, כנטען על ידי המבקשת.

ניתנה היום, י"ד אייר תשע"ד, 14 מאי 2014, בהעדר הצדדים.